

“மற்றவர்களுக்குப் பிரசங்கம் பண்ணுகிற நான்தானே ஆகாதவனாய் போகாதபடிக்கு, என் சரீரத்தை ஒடுக்கிக் கீழ்ப்படுத்துகிறேன்.”

(1 கொரிந்தியர் 9:27)

இங்கே அப்போஸ்தலர் பவல் ஓட்டப்பந்தய மைதானத்தை விளக்கத்துக்கு பயன்படுத்துகிறார். குறைபாடு உள்ளவர்கள் பங்கு பெறும் ஓட்டப்பந்தயங்களும் உண்டு. அதாவது பலவீனமுள்ளவர்கள் முன்னால் நிறுத்தப்படக்கூடிய சலுகையைப் பெறுவார்கள். குறித்த நேரத்தில் முடித்தால் வெற்றிபெற்றவர்களாக அறிவிக்கப்படுவார்கள். இதில் சில பேர்தான் (பலவீனமுள்ளவர்கள்) சேர்த்துக் கொள்ளப்படுவார்கள். அவர்கள் மற்றவர்களைக் காட்டிலும் குறைபாடு (ஊனம்) உள்ளவர்கள். ஆனால் கிறிஸ்தவ ஓட்டப்பந்தயத்தில் எல்லாரும் சேர்த்துக் கொள்ளப்படுகிறார்கள். ஏனெனில் இதில் யாருமே பூணர் இல்லை. எல்லாருமே தேவ மகிமையில் குறைவுள்ளவர்களாக இருக்கிறார்கள். மீட்பர் ஏற்படுத்தியிருக்கிற பரிசை நாம் பெற முடியாதவர்களாக இருந்திருப்போம்.

இந்த பந்தயத்திலும் மற்றவர்களைக் காட்டிலும் அதிக சலுகை பெறுகிறவர்கள் உண்டு. அநேக பலவீனங்களைப் பெற்றிருப்பவர்கள் அதிக சலுகையை பெறுவார்கள்; சில பலவீனம் உள்ளவர்கள் குறைந்த சலுகையைப் பெறுவார்கள். “ஆகையால் நான் நிச்சயமில்லாதவனாக ஓடேன்” என்று பவல் சொன்னார். அவர் முழு உறுதியுடன் இருந்தார். அவர் திட்டவாடமான ஒரு இலக்கை பெற்றிருந்தார். வெற்றி கொள்வதிலும் தீர்மானமாயிருந்தார். தேவன் நமக்கு வைத்திருக்கிற பரிசை பெறுவோமானால், இது ஒரு அணுகுமுறை மட்டும் தான். இந்த காரியம் முழுவதும் நமது வைராக்கியம், நமது விசுவாசம் மற்றும் நமது ஆர்வத்தை பொறுத்தே இருக்கிறது.

கிரேக்க விளையாட்டுகள் ஓட்டப்பந்தயத்தைத் தவிர மற்ற பலத்தைக் காட்டும் விளையாட்டுகளையும் பெற்றிருந்தன. காட்டு மிருகத்தோடு போட்டியிடுகிற விளையாட்டுகளும் உண்டு. அதில் ஒருவன் மிருகத்தை கொன்றுபோடுவான். இன்னும் சில விளையாட்டுகள் மனிதர்களுக்கிடையே நடக்கும். அதில் முடிந்தால், ஒருவன் தனது எதிரியை பித்தளை (Brass Knuckle) கைமுட்டியால் அடித்து கொல்லும் அளவுக்கு முயற்சிப்பான். இந்த போட்டிக்கு தயாராவதற்கு போட்டியாளர்கள் காற்றுப்பையை அடித்து அப்பியாசப்படுத்துவார்கள். ஆனால் அது உண்மையான சண்டையல்ல, வெறுமனே தயாராவது தான்.

ஆகவே அப்போஸ்தலர், பயிற்சியிலேயே தனது பலத்தை பயன்படுத்துவதில்லை என்று கூறுகிறார். அவர் வேறு ஏதோ ஒன்றை செய்ய முயற்சிக்கிறார். அவர் உண்மையான ஒரு போராட்டத்தை போராடுகிறார். என்ன போராட்டம் அது ஒரு மாபெரும் போராட்டம், சாத்தான் தேவனுடைய சத்துருவாக மாறின நாட்களிலே ஆரம்பித்தது. நமது முதல் பெற்றோர் சாத்தானிடம் சென்றார்கள், அதன் பிறகு சில தூதர்கள் விழுந்து போனார்கள். தற்போது அநேகர் போராடுகிறவர்கள். ஆனால் சிலர் தாங்கள் யாருக்காக போராடுகிறோம் என்பதை அறியாதிருக்கிறார்கள். அநீதிக்காக போராடுகிறவர்கள் சாத்தான் பக்கம் இருக்கிறார்கள். நற்குண சீர்திருத்தலுக்காக போராடுகிறவர்கள் தேவன் பக்கம் இருக்கிறார்கள். அவர்கள் மனுக்குலத்தின் எதிரியின்பக்கம் இல்லை.

உலகமானது ஏறக்குறைய போராடிக் கொண்டிருக்கிறது. சிலர் அதிக புத்தியுடனும் சிலர் குறைவான புத்தியுடனும் போராடுகிறார்கள். எதற்காக போராடுகிறோம் என்பதை நமக்கு சொல்ல முடியாத சிலர் ஒவ்வொரு படையிலும் இருக்கிறார்கள். ஆகையால் தற்போது, நீதிக்கும் பாவத்திற்கும் போராட்டம் நடந்துகொண்டிருக்கிறது என்பதை அநேகர் அறியாதிருக்கிறார்கள். கோடலஸ்வர்களுக்கு அவர்களுடைய போராட்டமும் மகிழ்ச்சியும் இருக்கிறது. சிறிய கடைக்காரர்கள் தங்களது போட்டியாளரான பெரிய வியாபாரிகளுடன் போராட்டத்தை கொண்டிருக்கிறார்கள். வழக்கறிஞர் தங்களது போராட்டத்தை பெற்றிருக்கிறார்கள் அவர் சில சமயங்களில் நீதியின் பக்கம் இருந்து வைராக்கியத்துடன் வாதிடுகிறார். இன்னும் அவர் அநீதியின் பக்கம் உள்ள வழக்கை எடுத்துக் கொண்டு, அதற்காகவும், அதே வைராக்கியத்துடன் வாதிடுகிறார். ஆனால் உலகமானது உண்மையான போராட்டத்தை கண்டுணர வில்லை. ஒரே மனிதன் ஒரு நாள் நீதியின் பக்கமும் அடுத்த நாள் அநீதியின் பக்கமும் இருக்கிறான்.

அப்போஸ்தலர் உண்மையான கொடியின் கீழ் பட்டியலிடமிருந்தார். கிறிஸ்து சாத்தானுக்கு எதிராக ஒரு கொடியை உயர்த்தினார். ஆறாயிரம் வருடம் ஆட்சி செய்த பாவத்தை இன்னும் மகிமையான வெற்றிகொள்ள வேண்டியவராயிருக்கிறார்; இருளின் சக்திகளுக்கு எதிராக முரண்பாடு கொண்டிருக்கிறார்; அதில் அவர் வெற்றிகொள்வார். தம் சுபாவ விருப்பங்களை ஜெயங்கொண்டதினாலும், தேவனுடைய சித்தத்திற்கு தம்மை முழுதும் ஒப்புக் கொடுத்தினாலும் அவர் தமது வெற்றியை பெற்றார். பூமிக்குரிய சுபாவத்திலிருந்து மகிமையான தெய்வீக சுபாவத்திற்கு உயர்த்தப்படுவதற்கு இதுவே ஒரே நிபந்தனையாக இருந்தது. அநீதியுள்ளவர்களுக்குப் பதிலாக நீதியுள்ளவராக மரித்ததின் மூலம் இந்த தேவையான நிபந்தனையை சந்தித்திருக்கிறார்; சாத்தானையும் மகா வெற்றி கொண்டிருக்கிறார்.

நீதி, நியாயத்தைக் காட்டிலும் தீமையானது அடிக்கடி வெற்றிக் கொள்வதாக காணப்படும் பொழுது, எல்லாம் நேர்மாறாக காணப்படும்

காலத்தில், பரம பிதாவானவர் தமது திட்டங்களுக்கு இசைவாக, கர்த்தராகிய இயேசுவுக்கு, அவருடன் தங்களது ஜீவனை கொடுக்கும்படியான ஒரு வகுப்பாரை உலகத்திலிருந்து தெரிந்து கொள்ளும்படி அதிகாரமளித்திருக்கிறார்.

இவர்கள் தரிசித்து நடவாமல் விசுவாசித்து நடந்து, தேவனுடைய நோக்கத்தை நிறைவேற்றும்படி, நீதியினிமித்தம் தங்கள் ஜீவனை கொடுக்க வேண்டியவர்களாயிருக்கின்றனர்.

சுயநலத்துடன் நமது முக்கியமான போராட்டம்

நாம் யார் கூட அல்லது எதன்சுட போராட வேண்டும் என்பதை நாம் கேட்போமா? ஒருவர் தனது மனதின் உணர்ச்சியை பின்பற்றினால், உண்மையான ஒரு போராட்டத்தில் அவர் நுழைய மாட்டார் என்பதே பதிலாகும். இப்படிப்பட்ட காரியத்தில் அவர் எந்த ஒரு போராட்டத்திற்கும் பங்குபெற மாட்டார். அவர் உலகத்தின் சாதாரண போராட்டத்தில் ஈடுபடலாம், சில சமயங்களில் சரியானபடி, சில சமயங்களில் தவறானபடி, ஆனால் அவர் இயேசுவினால் வழி நடத்தப்படும் இந்த வகுப்பினருக்குள் வந்தால், அவர் இயேசுவின் மூலம் தேவனிடம் வர வேண்டும்; பூமிக்குரிய நம்பிக்கைகள், ஆசைகள் ஆகியவைகளை பலியிட்டு, இயேசுவின் அடிச்சுவடுகளில், பாடுகளின் அடிச்சுவடுகளில் மரணம் பரியந்தம் நடக்க வேண்டும், “ஏனென்றால் தமக்காகவும் தம்மாலேயும் சகலத்தையும் உண்டாக்கினவர், அநேகம் பிள்ளைகளை மகிமையில் கொண்டு வந்து சேர்க்கையில் அவர்களுடைய இரட்சிப்பின் அதிபதியை உபத்திரவங்களினாலே புரண படுத்துகிறது அவருக்கேற்றதாயிருந்தது.” (எபிரேயர் 2:10) இப்படியாக நமது போராட்டம் நமது சித்தத்தில், நமது மனதில் ஆரம்பிக்கிறது. நமது சிந்தையை கிறிஸ்துவின் சிந்தைக்கு சமர்ப்பிக்கிறோம்.

நிழலான பாவ நிவாரண பலிகளில் கிறிஸ்துவின் சரீரம் ஆட்க்கடாவினால் குறிப்பிடப்படுகிறது. நிழலில் பிரதான ஆசாரியன் ஆட்க்க கடாவை கொன்றது, உண்மையில் மெய்யான பொருளில் மிருக சபாவம் கொல்லப்படவேண்டும், வெட்டப்பட வேண்டும், பலியிடப்பட வேண்டும் என்பதை குறிக்கிறது. பாவத்தை பிறப்பிக்கும் வரை அது விடப்படக்கூடாது, ஜெயங்கொள்ளப்பட வேண்டும். புதுசிருஷ்டியானது மனித சபாவ ஆசைகளுடனும் கீழ்நிற்குகிற பாவத்துடனும் போராடக் கூடியதாக இருக்கிறது. அவர் தேவனோடு கூட தன்னை அர்ப்பணம் செய்திருக்கிறார். இதன் பலனாக, பரிந்து பேசுகிறவர் தமது சொந்த புண்ணியத்தை அர்ப்பணம் செய்தவர்களை வைத்திருக்கிறார். இது பண்ணப்படும் பொழுது, உடனே போராட்டம் ஆரம்பிக்கிறது. அதாவது புதிய சிருஷ்டி, பழைய சிருஷ்டியை, பழைய சிந்தையை கீழே வைக்கிறது. (கலாத்தியர் 5:17)

அப்போஸ்தலர் கூறுகிறதாவது: “மற்றவர்களுக்கு பிரசங்கம் பண்ணுகிற நான்தானே ஆகாதவனாய் போகாதபடிக்கு என் சரீரத்தை ஒடுக்கிக் கீழ்ப்படுத்துகிறேன்.” இது உண்மையாக ஒரு போராட்டமாக, உண்மையான ஒரு சண்டையாக இருக்க வேண்டும்; ஏனெனில் யார் ஜெயங்கொள்ளுகிறார்களோ அவர்களுக்கே வெற்றி. “ஜெயங்கொண்டு.....அவனுக்கு ஜாதிகள்மேல் அதிகாரம் கொடுப்பேன்.”

“ஜெயம் கொள்ளுகிறவனெவனோ அவனும் என்னுடைய சிங்காசனத்தில் என்னோடே கூட உட்காரும்படி அருள்செய்வேன்.” (வெளி 2:26, 27;3:21)

நமது அர்ப்பணத்தில் ஆரம்பிக்கிற போராட்டம், முடிவுவரை, நமது மரணம் வரை தொடருகிறது. அது புது சிருஷ்டியின் மரணமாகவோ அல்லது பழைய சிருஷ்டியின் மரணமாகவோ இருக்கும். நம்முடைய பூமிக்குரிய ஆசைகளைப் பொருத்தவரை, நாம் அவைகளை முற்றிலுமாக பலியிடுகிறோம். அதற்கு மாற்றாக நாம் கனம், மகிமை, சாகாமையை, கர்த்தருடனான உடன் சுதந்தரத்தை, தெய்வீக சபாவத்தில் பங்கு பெறுதலை பெறுகிறோம். ஆகையால் அப்போஸ்தலர் ஆலோசனை கூறுகிறதாவது: வெறும் காற்றுப்பையில் நமது பலத்தை செலவு பண்ணாமல் ஒரு நோக்கத்திற்காக நாம் போராட வேண்டும்.

“கிறிஸ்து எனக்கு ஜீவன்” என்று அப்போஸ்தலர் கூறுகிறார். அதில் புதுசிருஷ்டி அழிந்து போனால், இரண்டாம் மரணம் எனக்குரியதாகும் என்கிறார். கிறிஸ்துவன் என்ற நமது நிலையில் நமது நித்திய விருப்பங்கள் ஆபத்தில் இருக்கிறது நாம் ஜெயங்கொள்ளுவதில் தோற்றுப்போனால். நித்திய ஜீவனை இழப்போம் என்று பயப்படுகிறோம்.

அப்போஸ்தலர் பேதுரு எழுதுகிறதாவது: “இப்படி இவைகளைல்லாம் அழிந்து போகிறதாயிருக்கிறபடியால், நீங்கள் எப்படிப்பட்ட பரிசுத்த நடக்கையும் தேவபக்தியும் உள்ளவர்களாயிருக்க வேண்டும்.....நீங்கள் கறையற்றவர்களும் பிழையற்றவர்களும் சமாதானத்தோடே அவர் சந்நிதானத்தில் காணப்படும்படி ஜாக்கிரதையுள்ள வர்களாயிருங்கள்.” (2பேதுரு 3:11,14) இந்த எதிர்பார்க்குதலோடு நம்முடைய வாழ்க்கை எப்படிப்பட்டதாய் இருக்க வேண்டும்!

இந்த எதிர்கால காரியங்களைக் குறித்து அறிந்து அவைகளை எதிர்பார்த்து ஜீவிக்கிற கிறிஸ்தவர்கள், இந்த உலகம் அறியாத சந்தோஷத்தையும் சமாதானத்தையும் பெற்றிருக்கிறார்கள். உலகம் கொடுக்கிற இப்படிப்பட்ட காரியங்களுடன் முழு வாழ்க்கையை வாழ்வதைக் காட்டிலும் இப்படிப்பட்ட சந்தோஷ சமாதானத்துடன் கூடிய ஒரு வார கால வாழ்க்கையே பிரயோஜனமானது. நாம் இப்பொழுது புது வாழ்க்கையை

அனுபவித்துக் கொண்டு, கர்த்தர் நமக்காக வைத்திருக்கிற காரியங்களில் விசுவாசத்தில் நுழைவது எப்படிப்பட்டதாய் இருக்கும்!

நாம் உணர்ந்துகொண்டால், ஒரு கணம் கூட அசிரத்தையாயிராதபடி நாம் பார்த்துக்கொள்வோம். மிருகத்தோடு போரிடுகிற ஒருவன், காயப்பட்ட, அடிபட்ட அந்த மிருகம் அவனை கொல்ல்பார்க்கும் என்பதை அவன் அறிவான். ஆகையால் புதிய சபாவமானது தனது முழு பலத்தை பயன்படுத்தி ஜெயம் கொள்ள பார்க்க வேண்டும். நமக்கு தேவையான சமயத்தில் போதுமான கிருபையை கொடுக்க கர்த்தர் வாக்குத்தத்தம் பண்ணியிருக்கிறார். பழைய சிந்தையால் நாம் மேற்கொள்ளப்பட்டால், அதற்கு காரணம் அதை ஜெயம் கொள்ள தேவையான பலம் இல்லாததே ஆகும். நாம் தேவனிடம் மன்றாடினால் நம்மை பலப்படுத்துவார். ஆனால் கர்த்தர் நமது உண்மைத்தன்மை, நமது விசுவாசம், நமது குணலட்சணத்தின் பலம் மற்றும் நமது மனதின் விழிப்புணர்வையும் சோதிப்பார். நாம் அவரில் உண்மையாயிருந்தால் வெற்றி நிச்சயம்!